

Ize v motivech k shora řečeným zákonům naléztí opory pro oba sporné názory, a nemohou motivy ty již proto brány býti na potaz při luštění jádra dnešního sporu.

Ze všech těchto důvodů dospěl nss k názoru, že učitelka ručních prací na Moravě neměla za účinnosti zák. z 3. června 1906 č. 47 ve znění zák. z 15. července 1914 č. 52 z. z. o úpravě právních poměrů učitelek ženských ručních prací na veř. školách obecných a měšťanských právního nároku na příbytečné ve smyslu řu 8 zák. z 15. července 1914 č. 48 z. z. — —

č. 4006.

Státní zaměstnanci: — Administrativní řízení. —
Řízení před nss-em: * Dekret o propočtení služební doby ve smyslu zák. č. 222 resp. nařízení č. 666 Sb. z r. 1920, vydaný příslušným úřadem na přihlášku úředníka po stránce skutkové i právní řádně konkretisovanou, jest rozhodnutím ve smyslu ř 2 zák. o ss moci práva schopným a může býti proto úřadem změněn jen za podmínek obnovy řízení správního.

(Nález ze dne 9. října 1924 č. 17.261.)

V ě c: Juraj L. v Báňské Bystřici proti exposituře ministerstva zemědělství v Bratislavě stran vrácení přeplatků na služebních požitcích.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-l, byv od 1. srpna 1920 ustanoven ve státní službě zvěrolékařské (jako provisorní), žádal přihláškou z 8. března 1921 o propočtení služební doby podle zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. Na to byla mu výměrem žal. úřadu z 1. dubna 1922 vzhledem k zmíněné přihlášce služební doba propočítána, a to k 1. lednu 1921 tak, že vykazoval k tomuto dni celkem 15 ř. 2 měsíce služby; byl proto zařazen k 1. lednu 1921 do požitků VII. hodn. třídy I. stupně platového.

Podáním z 28. června 1922 domáhal se st-l toho, aby mu započtena byla ještě — — —. Nař. rozhodnutím byla pak provedena revise propočtení služební doby st-logy, a to ke dni 28. ledna 1922 t. j. ke dni definitivního jmenování ve službě státní, tak, že st-l vykazuje k 28. lednu 1922 celkovou službu 20 r. 5. měsíců 2 dny; byl proto zařazen do požitků VII. hodn. třídy 2. stupně platového k téměř dni. Dekret žal. úřadu z 1. dubna 1922 pak prohlášen byl za neplatný a přeplatek služebních požitků vzniklý za dobu od 1. ledna 1921 do 31. května 1923 v částce 10.068 Kč 40 h předepsán byl st-li k náhradě srážkami ze služebních požitků.

O stížnosti uvažoval nss takto: — —

Ze spisů jde na jevo, že st-l přihláškou z 8. března 1921 po stránce skutkové i právní řádně konkretisovanou o propočtení služební doby žádal a že úřad výměrem 1. dubna 1922 o přihlášce této rozhodl. Vzněl tedy st-l na úřad určitý nárok opřený o určité skutkové okolnosti a právní předpisy, kterýžto nárok učiněn byl předmětem úředního rozhodování. Rozhodnutí takové pak jest způsobilé vejíti v právní moc. Materiální právní moci rozhodnutí takového mohla by v cestě státi jedine

taková závada, která by rozhodnutí to činila zmatečným na př. kdyby rozhodnutí vydáno bylo úřadem nepřislušným. Toho však v daném případě není. Změna cit. rozhodnutí byla by pak možnou již jen za podmínek obnovy řízení, t. j. kdyby vyšly na jevo nové skutkové okolnosti, které při vydání rozhodnutí známy nebyly, nebo kdyby se byl úřad mýlil v eskutkových okolnostech (kdyby šlo o početní chyby a pod). O žádný z těchto případů však nejde. Naproti tomu pouhá změna právního názoru podle všeobecně uznávaných zásad řízení správního není vůbec důvodem obnovy řízení. V daném případě pak plyne ze spisů správních, že první propočtení služební doby provedeno bylo ke dni 1. ledna 1921, kdežto druhé propočtení služební doby stalo se ke dni 28. ledna 1922, t. j. ke dni definitivního jmenování st-le ve státní službě, tedy k termínu zcela jinému, z čehož právě resultuje přeplatek služebních požitků. Při tom dekret o propočtení prvním byl zrušen, jakkoli se st-l nedomáhal ničeho jiného, než aby mu byla započítána ještě další období. Žal. úřad vydávaje nař. rozhodnutí, vycházel nade vši pochybnost z právního názoru, že propočtení služební doby úředníků provisorních jest vůbec neplatné a může kdykoli býti změněno; změnil tedy proti původnímu svému rozhodnutí z 1. dubna 1922 toliko svůj právní názor. Pouhá změna právního názoru nemůže však, jak již bylo řečeno, býti důvodem obnovy řízení.

Č. 4007.

Mimořádná opatření: Povolení k dovozu uherských rent?

(Nález ze dne 10. října 1924 č. 17.224.)

Věc: Dr. Eduard a Františka O. v Ž. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu financí (min. taj. Dr. Jos. Bauer) o dovoz uherských předválečných rent.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítnuta byla žádost o povolení k dovozu titrů 4% předválečných uherských rent v nom. hodnotě 35.000 K z Maďarska z důvodu, že nebylo proti maďarskému označení protestováno a renty ty v seznamech protestovaných rent uvedeny nejsou.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Jak vidno z obsahu zmíněné žádosti a z obsahu stížnosti, bylo žádáno za povolení dovozu těchto rent k tomu účelu, aby st-l mohl uplatňovati nároky jako čl. státní příslušník na honorování předválečných dluhopisů, jak bylo uloženo mírovou smlouvou jednotlivým státům vzniklým z bývalého Rakouska.

Mírové smlouvy o sobě ovšem nemohou poskytovat jednotlivcům právních nároků proti kterémukoliv ze smluvních států, jak bylo vloženo ve zdejším nál. Boh. 3673, na jehož důvody se poukazuje dle § 44 j. ř.